

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

's Maendaeghs. Aen de Knyen.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Overdencken in sijn nootd :
 Ende neerstelijck doozgronden
 Een soo kostelijcke dootd.

Al ben ick vernedert seere/
 Dooz mijn sonden in verdriet :
 Ick omhels uw' voeten Heere/
 O Jesu verstoet my niet :
 Mijn hert ick u presenteere/
 Om te volghen u ghebiedt.

Aen u Krups leggh' ick beneden/
 En ombangh' met een ghemoet/
 Vol van drucke die teere leden.
 Van uw' Voeten rootd van blootd ?
 Hoort van boven ons ghebeden/
 Die ons droevigh hert u doet.

Siet my aen/o mijn beminde/
 Gheeft my nu een troost'lyck woortd :
 Dat ick Jesu graci' vinde/
 In uw' ooghen rechte-voort.
 Wilt van sonden my ontbinden/
 Eer mijn ziel daer in versmoortd.

's Maendaeghs.

Aen de Knyen.

O Jesu mijn Godt en Heere/
 Moet ick vooz mijn oogen sien/
 O dooz-boortde leden teere/
 Aen het Crups in soo veel lij'en ?

Laet ick dan na mijn begheeren
Kussen uw' ghebooghe knien.

Och hoe arm berooft van kleeds/
Sonder dwangh ofte ghebodt/
Hebt ghy aen het Cruys ghestreden/
W' vanden tot een spot/
En ghy hebt dat al gheleden/
Daer ghy mensch waert ende Godt.

Overbloedigh siet men stralen/
Uwe roode beken sijn/
Om ons sonden te betalen/
Die soo menighbuldigh sijn:
Laet dan Jesu neder-dalen/
Een soo soeten Medecijn.

Majestept/o niet om gronden!
O Armoede sonder endt!
Wie looft u tot allen stonden/
Dooz dit kostelijck present?
Daer wy u soo sijn verbonden/
Wie toont eens dat hy 't bekendt?
Wat sal ick u weder gheven/
Dooz al uw' weldaden groot?
Daer ghy zijt aen 't Cruys verheven/
Ende sterft in sulcken noodt:
Op dat ick eeuwigh sou leven/
Bebrydt van de tweede doot.

Uwe liefde is soo krachtigh
Dat sy selfs de doot verwindt:
Ghy zijt uws Dienaers ghedachtigh/
In uw' pijn ghy my bemindt:

Beschermt my/ o Heer Almachtigh/
Dat de doodt my niet verflindt.

Ich sie u met schaemten aene/
Die soo veel booz my verdraeght:
En omhels u met mijn tranen/
Met een hert dat u behaeght:
Laet zijn eeuwighe uyt-ghedane/
't Geen mijn conscienci' knaeght.

Laet het u toch niet verbeelen/
O Jesu mijn waerden Heer/
Wilt u bloedt my mede deelen/
't Welcke druypt van boven neer:
't Sal seer wel mijn wonden heelen/
Geen lijckteecken blijster meer.

Ich wil eens considereren
Dwe wonden langh en smal:
En haer diepte contempleren/
Met haer grootte over-al:
Wilt het my doch consenteren/
Heer soo langh' ick leven sal.

Laet ick u voort-aen gaen soecken/
Met een supberlijck ghemoet:
Dat/dooz alle quaedt verbloecken/
Alleen uwen wille doet:
Heer wilt my hier toe verkloecken/
Dooz de kracht van u bloedt.

